

# РЕШЕНИЕ

№ 7256

гр. София, 03.12.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ:** Владимир Николов

**Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6555** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от юрисконсулт – пълномощник на заместник – председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, против Решение № 20129757/02.06.2021 г., постановено по НАХД № 463/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 133<sup>-ти</sup> състав. С решението е отменено издадено от касатора **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № Р-10-669/17.2.2020 г., с което на застрахователното дружество е наложена имуществена санкция, в размер на 2 000 лева, на основание чл. 644, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането, за неизпълнение в 7-дневен срок на задължението по чл. 108, ал. 6 от същия кодекс, да предостави на ползвател на застрахователна услуга фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението, при подадена жалба.

С касационната жалба се твърди, че въззивният съд неправилно е възприел фактическата обстановка и неправилно е тълкува материалноправната норма на чл. 108, ал. 6 КЗ.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 от АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

Според разпоредбата на чл. 218 от АПК, касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивният съд е проверил обективно и пълно описаната в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление фактическа обстановка, а именно, че: на 14.05.2020 г. пред ЗД [фирма] е предявена претенция, по подадено от Б. Я. уведомление за застрахователно събитие по задължителната застраховка „гражданска отговорност“; на 08.06.2020 г. е извършен последният оглед на увредения автомобил и е съставен опис на щетите. До 11.08.2020 г. заявителят не е получил отговор, поради което, на същата дата подал заявление (л. 24 от делото на СРС) пред застрахователя, с което е поискал информация, относно щетата и становище за сумата, с която ще бъде обезщетен. От страна на ЗД [фирма] е отговорено с писмо от 18.08.2020 г., като е съобщен и размерът на застрахователното обезщетение. Един месец след отговора, Б. Я. е сезирал с жалба КФН, по която е извършена проверка. Установявайки горните факти и обстоятелства наказващият административен орган е приел, че: в 7-дневен срок, считано от 11.08.2020 г. застрахователят е следвало да предостави на ползвателя на застрахователната услуга фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението; като не е трюил това, е осъществил от състава на административното нарушение, по смисъла на чл. 108, ал. 6 КЗ. За да отмени наказателното постановление съставът на въззивния съд, като е съпоставил фактите е намерил бездействието на ЗД „Б. инс“ за несъставомерно от обективна страна, по отношение състав на чл. 108, ал. 6 КЗ. За това административно нарушение е санкциониран на основание чл. 644, ал. 2, предл. второ, вр. ал. 1, т. 2 КЗ, като е отчетено, че нарушението е повторно, по смисъла на § 1, т. 51 ДР КЗ, тъй като с влязло на 16.11.2019 г. друго НП дружеството е санкционирано за нарушение от същия вид.

Въззивното съдебно решение е правилно. Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния и преценява като неоснователни касационните доводи.

Според разпоредбата на чл. 108, ал. 6 КЗ, „при жалба от ползвател на застрахователни услуги, относно размера на определеното обезщетение застрахователят е длъжен в 7-дневен срок писмено да му предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението“. Каза се по – горе, че ответникът е приел като жалба по чл. 108, ал. 6 подаденото на 11.08.2020 г. заявление, с което обаче Б. Я. се е оплакал, че не е получил отговор и е поискал информация, относно щетата, както и становище за сумата, с която ще бъде обезщетен. С други думи, както правилно е приел и районният съд, това заявление не представлява жалба по чл. 108, ал. 6, защото към момента на подаването му застрахователят все още не е съобщил, какъв размер на парично обезщетение е определил. Едва с писмото от 18.08.2020 г. е съобщен

размерът на застрахователното обезщетение.

Воен от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН,  
Административен съд София - град, V<sup>-ти</sup> касационен състав,

**Р Е Ш И:**

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20129757/02.06.2021 г., по НАХД № 463/2021 г. на  
Софийски районен съд, НО, 133<sup>-ти</sup> състав. Касационното решение е окончателно и не  
подлежи на обжалване, и на протест.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**ЧЛЕНОВЕ:**